

Krav paa ikke i et ubegrænset Tidsrum at være underkastet saadanne Restriktioner, at deres Ejendomsret i uhyggelig Grad forringes.

Lovforslaget her skelner mellem København og det øvrige Land, og det tror jeg er rigtigt. Saaledes som Forholdene er i København i Øjeblikket, maa der en Overgangsperiode til, før man kan komme ind i normale Forhold, og de normale Forhold er efter min Mening disse, at den frie Bevægelse mellem Ejere og Lejer igen kan blive indført. Men dertil maa jo føjes, at vi i Øjeblikket har en Lov for København gældende til 1927. Det er muligt, at den efter de Erfaringer, der er indvundet, trænger til at ændres, og det er ogsaa muligt, at den bør forlænges udover dette Tidspunkt, men det forekommer mig, at det i alt Fald ikke i dette Øjeblik haster saa forfærdelig stærkt med at forlænge den; hvis man venter et Aarstid eller to, hvad man meget godt kan, vil man have indvundet endnu flere Erfaringer, og saa vil Tiden være inde til at undersøge, om den skal ændres eller yderligere forlænges. Det maa tilstræbes, at man kommer ud af de Forhold, som hele vort Boligvæsen har været underkastet i de sidste 9 Aar.

Det er ogsaa betegnende, at dette Lovforslag særlig tager Hensyn til *Lejernes* Ønsker, det er *deres* Ønsker, der udtales i Lovforslaget, hvorimod den Klasse Mennesker, som man dog først og fremmest skulde tage Sigte paa, nemlig de husvilde, sikkert ikke er begejstrede for Lovforslaget, og kan heller ikke være det, thi hvis de læser det, vil de opdage, at dem bringer det ingen Hjælp, og det er dog sikkert dem, som allermest trænger til at blive hjulpet. Man vil maaske sige, at det heller ikke har været Lovforslagets Hensigt, men saa forekommer det mig, at der ikke er nogen Grund til i denne Forbindelse at tale om Afhjælpning af Bolignøden, dette store sociale Onde.

Jeg anser det altsaa for nødvendigt, at København i en passende Overgangstid beholder en Regulering. Hvor længe og under hvilke Former, derom kan der forhandles. For Provinsens Vedkommende er det derimod min Opfattelse, at Husleje-loven i det hele og store er overflødig, i mange Tilfælde endog skadelig, hvis den paa ny indføres i Byer, som allerede har ophævet Restriktionerne, idet den vil hemme det i høj Grad tiltrængte Byggeri. Jeg vil haabe, at Lovforslaget ikke kan gennemføres i dette høje Ting, thi det vil sikkert kun gøre Fortræd, hvis det vedtages i den

foreliggende Form. For Københavns Vedkommende kan der forhandles om en passende Overgangsperiode, men i Provinsen og paa Landet maa efter min Mening de naturlige Forhold igen sættes i Højsædet.

Aagerparagraffen maa selvfølgelig bibeholdes; der bør være Beskyttelse for dem, der under en vanskelig Situation kan vente at blive udnyttet paa en uretfærdig Maade. Hvis Aagerparagraffen i dens nuværende Skikkelse ikke efter de Erfaringer, der er indvundet, menes at gøre fuld Fyldest, kan den jo blive ændret.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen var inde paa den politiske Side af Sagen og det ærede Medlem Hr. Kragh ligesaa. Det ærede Medlem Hr. Simonsen sagde, at Situationen krævede, at Lovforslaget blev hurtigt gennemført i Rigsdagen, men han omtalte ikke nærmere, hvilken Situation det var. Det ærede Medlem Hr. Kragh gik da ud fra, at det, det ærede Medlem Hr. Simonsen havde tænkt paa, var de kommende kommunale Valg — de kommer jo i Marts Maaned. Det er muligt, jeg skal ikke udtale mig derom, men det kan jo ogsaa være et Folketingsvalg, der er tænkt paa; thi hvis der skal være Folketingsvalg, inden Bøgen grønnes, kan det jo være, det ikke varer saa forfærdelig længe — med den milde Vinter vi har, kan man vente, at Bøgen grønnes tidlig. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det forekommer mig blot, at saadan som Boligsituationen er, med den Bolignød, der hersker, bør dette Lovforslag ikke behandles under Hensyntagen til andre Situationer end den, at man skal søge at anvise Veje til at skaffe flere Boliger, og ud fra det Synspunkt, at Restriktionerne i sig selv ikke er af det gode og kun kan siges at være paakrævede og ønskelige i en Nødssituation. Jeg tror ikke, det er heldigt, at Lovforslaget bliver alt for stærkt præget af nogen som helst anden Bestræbelse end den at skaffe flere Boliger til de boligløse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt rettede nogle Bemærkninger til mig i Anledning af mine Udtalelser om de frivillige Overenskomster. Han gjorde gældende, at naar der, som han sagde, kun kunde oplyses enkelte Tilfælde — jeg har for Resten ikke talt om, at *noget* Tilfælde var oplyst — saa talte det for, at der gennemgaaende ikke fandt Misbrug Sted.